

MEDALII CARE AU APARTINUT FAMILIEI BRĂTIANU PĂSTRATE LA MUZEUL NAȚIONAL

Katiușa Pârvan

Cabinetul Numismatic al Muzeului Național de Istorie păstrează în custodie câteva medalii care au aparținut familiei Brătianu. Piesele au fost donate în anul 1947 vechiului Cabinet Numismatic al Academiei Române de către Eliza Brătianu, soția omului politic Ionel I. C. Brătianu¹. Nepoată de domn (Barbu Dimitrie Știrbey, domn al Țării Românești între iunie 1849 – octombrie 1853; septembrie 1854 – martie 1856), fiică de ministru, martoră a Războiului de independență și de întregire, a celor două războaie mondiale, a făuririi României Mari precum și a destrămării ei și a instaurării comunismului, soție a doi oameni politici remarcabili, deși din partide opuse (Alexandru Marghiloman, conservator și Ionel I. C. Brătianu, liberal), a fost o „arhivă” vie a vremurilor pe care le-a trăit. Recent au fost publicate câteva amintiri ale sale și ale soțului, bogate în informații din care se degajă iubirea lor pentru neam și țară, pentru viitorul lor, pentru cultură. Căsătoria cu Ionel Brătianu a fost o comuniune între două personalități legate prin afinitate spirituală și dragoste de țară². După moartea soțului Eliza Brătianu s-a ocupat de organizarea Bibliotecii Fundației Ionel I. C. Brătianu întemeiată de acesta, completând fondul de cărți vechi, cărți rare, periodice de largă circulație și ridicând două clădiri anexe, una pentru Bibliotecă, cealaltă pentru o sală de conferințe³. În același timp a supravegheat finalizarea statuii din granit a lui Ionel Brătianu, colaborând în acest sens cu sculptorul Ivan Mestrovici. Biblioteca a fost donată în iunie 1946 Academiei Române, împreună cu toate clădirile aferente⁴.

Donația pe care o prezentăm este un aspect al permanenței preocupării a Elizei Brătianu de a păstra amintirea soțului pe care l-a respectat și cu care a colaborat. Prezentăm mai jos aceste piese, importante din punct de vedere medalistic dar și istoric:

1. Medalie, *Junimea română lui Thiers, 1875*; gravor Stern; Paris.

AV. Legendă circulară: **DOMNULUI THIERS JUNIMEA ROMÂNĂ 16 SEPTEMBRIE 1875**. Central, două personaje feminine în costum antic reprezentând Aca-demiile Română și Franceză. Sub alegorie, numele gravorului: **STERN – PARIS**.

RV. Sus, legendă semicirculară: **ROMA DOMINA RERUM**. Central, lupoica cu Romulus și Remus.

AE, 57 mm, Inv. PV. 244/Ac. 717/2356.

Medalia a fost bătută de studenții români aflați la studii în Franța și dedicată primului ministru Thiers, în semn de prețuire pentru patriotismul de care a dat dovadă

¹ Este cunoscută dragostea pentru cultură, ce i-a caracterizat pe membrii familiei Ion C. Brătianu, cu deosebire pasiunea lui Ionel Brătianu pentru istoric, pe care a transmis-o fiului, marele istoric Gheorghe Brătianu. Stau mărturie miile de volume – carte rară – și documente, care oglindesc trecutul românilor, adunate de întreaga familie de-a lungul anilor, care au îmbogățit celebra Bibliotecă de la Florica, dar și bogata colecție numismatică. Din păcate, anii vitregi au risipit aproape toată această trudă.

² Elisa Brătianu – Ion I. C. Brătianu, *Memorii involuntare*, București, 1999, p. 5–8.

³ *Ibidem*, p. 14; vezi și C. Jurcă, *Așezământul Cultural Ion I. C. Brătianu*, în *Muzeul național*, XI, 1999, p. 139–145.

⁴ C. Jurcă, *ibidem*, p. 15.

în acțiunea de evacuare a teritoriului francez după războiul franco-prusac. Prin politica acestuia, Franța a reușit să plătească datoria de cinci miliarde de franci încă din 1873, înainte de termenul stipulat în tratatele de pace încheiate după război.

Medalia a fost lucrată la Paris în atelierul gravorului Stern⁵.

2. Medalie premiu – Concurs de agricultură și industrie București – Onoare muncii stăruitoare, (1881), gravor W. KULLRICH.

AV. Sus, legendă semicirculară: **CAROL I REGE AL ROMÂNIEI**. Central, Regele Carol I, cap spre dreapta.

RV. Ghirlandă de stejar, știuleți de porumb și struguri, pe care sunt dispuse patru medalioane ce reprezintă capete de cal, berbec, bovideu și plug. În interior, între două cercuri liniare, legendă circulară: * **CONCURS DE AGRICULTURĂ ȘI INDUSTRIE**. Central, legendă pe trei rânduri: **ONÓRE / MUNCEI / STĂRUITORE / –**

AE, 59 mm, inv. PV. 246/Ac. 717/2358

Acest tip de medalii s-a distribuit participanților la expozițiile agricole și industriale anuale. S-au bătut astfel de piese cu două variante de revers, care diferă prin medalionul de jos: varianta I – plug cu roțile spre dreapta, varianta II – plug cu roțile spre stânga. Medalia noastră aparține variantei II de revers. Modelul de față, nedatat, s-a păstrat până târziu, servind la baterea unor medalii pentru expoziții județene și în anii care au urmat după 1881⁶.

3. Medalie dedicată lui George Barițiu de către Academia Română, 1892; gravor P. TELGE; Berlin.

AV. George Barițiu, bust spre dreapta. Sub bust numele gravorului: **P. TELGE BERLIN**.

RV. În câmp, legendă pe șase rânduri: **ACADEMIA / ROMÂNĂ / LUI / GEORGE BARIȚIU / MAIU / 1812–1892**.

AE, 50 mm, inv. PV. 245/Ac. 717/2357.

Medalia a fost bătută la moartea lui George Barițiu, în 1892. În același an, la București s-au sărbătorit mai multe jubilee, printre care și 25 ani de la prima sesiune a Societății Academice Române, ce avusese loc în capitală, la 1/13 august 1867 și la care participaseră, ca delegați din Transilvania, George Barițiu împreună cu Timotei Cipariu. Un alt jubileu a fost împlinirea a 25 de ani de la înființarea Societății Transilvania pentru sprijinirea studenților români din Ardeal, înființată la 3/15 mai 1867⁷. Medalia de față a fost bătută la Berlin de Paul Telge, bijutierul Casei Regale în timpul lui Carol I.

4. Medalie rombică, Reclădirea bisericilor Sf. Nicolae și Trei Ierarhi din Iași, 1904, gravor ȘARAGA, Iași.

AV. În câmp, trei medalioane: Regele Carol I, bust spre dreapta; jos, în dreapta, voievodul Moldovei Ștefan cel Mare, bust spre stânga și în stânga domnitorului Vasile Lupu, bust spre dreapta. Sub medalioane sunt înscrisi anii de ctitorie și reclădire a bisericilor.

⁵ *Catalogul medalțiilor moldo-române cunoscute de la anul 1600 până la 1906*, p. 43, în BSNR, III, 11–12, 1905–1906.

⁶ BSNR, III, 1905–1906, p. 56; C. Moisil, *Portretele monetare ale Regelui Carol I*, București, 1939, p. 7–8.

⁷ *Ibidem*, p. 75; *Istoria României*, IV, p. 575.

RV. Central, imaginea celor două biserici. Deasupra lor legendă pe patru rânduri: **RESTAURATE / – ÎN 1904 – / SUB DOMNIA / M. S. REGELUI CAROL. I.** Sub biserici, legendă pe șapte rânduri; **BIS. SF. NICOLAI 1493 BIS. TREI – ERARHI 1639 / – FIIND – / MITROPOLIT AL MOLDOVEI ȘI SUCEVEI / – PARTHENIU – / PRIM-MINISTRU D. A. STURDZA / MINISTRU CULTELOR SP. HARET / PRIMAR C.B. PENNESC.**

AE, 45 mm, inv. PV. 248/Ac. 717/2360

În 1904 s-au aniversat 400 ani de la moartea lui Ștefan cel Mare, prilej pentru afirmarea dorinței de împlinire a unității naționale a tuturor românilor. Cu această ocazie au fost resfințite și bisericile amintite din Iași, reclădite prin grija regelui Carol I în al 38-lea an de domnie, de către arhitectul francez Emil André Lecomte de Nouy⁸. Evenimentul a fost oglindit pe larg în medalistica românească⁹. Din inițiativa regelui s-a bătut o plachetă oficială (din argint, argint aurit, bronz) lucrată de sculptorul G. Popescu, absolvent al Școlii de Belle Arte din Paris, profesor la Școala de Arte Frumoase din București, medaliat de Școala din Paris. Placheta s-a distribuit oficialităților care au participat la inaugurare¹⁰. Tot atunci s-au bătut și multe medalii populare, variante din argint, argint aurit, bronz, bronz argintat, bronz aurit. Între acestea se află și medaliile populare rombice, cu sau fără toartă, din aceleași metale, lucrate la Iași de gravorul ȘARAGA și la București de gravorul CARNIOL¹¹.

5. Medalie comemorativă, Tricentenarul dinastiei Romanov, 1913, gravor JACCARD; Paris.

AV. Țarul Nicolae al II-lea și întemeietorul dinastiei, Mihail Romanovici, busturi acolate. În exergă anii **1613–1913**.

RV. Scenă alegorică: Țara, mitropolitul, boieri, țărani, se pleacă țarului Mihail Romanovici. În exergă, legendă în limba rusă și numele gravorului: **GR. A. JAKARI**¹².

AE, 75 mm, inv. PV. 250/Ac. 717/2362.

6. Medalie comemorativă, Jubileul Magazinului Theodor Radivon, 1923, gravor RADIVON; București.

AV. Legendă circulară între două cercuri liniare: **FURNISORUL CURȚILOR REGALE ȘI METROPOLITANE . BUCUREȘTI.** Central, legendă pe opt rânduri: **JUBILEUL / MARELUI MAGASIN / – DE – / BIJUTERIE ȘI ARGINTĂRIE / TH. RADIVON / ÎN CASĂ PROPRIE – 1898 1923 / DECEMBRIE**

RV. Legendă circulară între două cercuri liniare: * **CALEA VICTORIEI * BULEVARDUL ELISABETA 9 BIS.** Central, legendă pe șase rânduri: **1856 / NICOLAE CARAPATI / 1889 / THEODOR RADIVON / 1918 / NICOLAE RADIVON / –.**

⁸ Arhitectul francez, membru corespondent al Academiei Române, a fost invitat de Titu Maiorescu să lucreze la restaurarea Bisericii Curtea de Argeș (terminată în 1886). A lucrat în stil propriu la restaurarea bisericilor din Târgoviște, Iași, Craiova, fiind criticat aspru de C-tin Argetoianu în cartea sa, *Pentru cei de mâine, I*, (p. 226–227); la Sabina Cantacuzino, *Din viața familiei Ion C. Brătianu, I*, București, Ed. 1993, p. 207, nota 87.

⁹ *BSNR*, III, 1905–1906, 132–134; G. Buzdugan, Gh. Niculiță, *Medalii și plachete românești*, București, 1971, p. 252–255.

¹⁰ *BSNR*, III, 1905–1905, p. 132–133.

¹¹ *BSNR*, III, 1905–1906, p. 132–134; G. Guzdugan, Gh. Niculiță, *op. cit.*, p. 252–255

¹² Cam în aceeași perioadă, firma franceză Jaccard a lucrat și pentru România; de exemplu, 3500 medalii Bărbăție și Credință, trimise prin intermediul Legației Române din Paris Casei Resch din țară, pentru a fi distribuite, între anii 1916–1919; vezi Constanța Știrbu, *BSNR*, 88–89, (1994–1995), 1998, p. 247.

MC argintat, 31 mm, inv. PV. 249/Ac. 717/2361.

Alături de Carniol, Radivon a fost unul din cei mai cunoscuți și prolifici gravori ce au lucrat în România, unde și-au deschis ateliere la mijlocul secolului al XIX-lea, odată cu deschiderea țărilor române spre Occident. Radivon s-a stabilit la Pitești. Aici a lucrat împreună cu Nicolae Carapați, în magazinul acestuia deschis la 12/24 februarie 1849. În 1856 atelierul/magazinul, care aparținea tot lui Nicolae Carapați, s-a mutat la București, într-o clădire veche cu gang, pe Str. Academiei, în fața Psajului Majestic (astăzi, clădirea nu mai există)¹³. Din 1889, afacerea/atelierul îi rămâne lui Theodor Radivon, care a lucrat singur, din 1898 mutându-se în casă proprie, pe Bulevardul Elisabeta nr. 9 bis, în casele Eforiei¹⁴. Începând cu 1918 activitatea Casei este continuată de fiul său, Nicolae Radivon.

Pentru comemorarea schimbărilor care au însoțit extinderea activității, Magazinul Radivon a bătut medalii: prima, pentru sărbătorirea a 50 de ani de la întemeiere, în 1899 (bronz, bronz argintat, aluminiu, 30 mm); o altă medalie în 1906, pentru comemorarea anului jubiliar (Casa Radivon era furnizoarea Curții regale) și împlinirea a 50 de ani de la mutarea magazinului la București (argint, metal comun, metal comun argintat, aluminiu, 30 mm); o a treia medalie în 1923, pentru aniversarea a 25 de ani de la inaugurarea unei case proprii (argint, bronz, bronz argintat, 31 mm)¹⁵. Exemplarul care a aparținut lui Ionel Brătianu face parte din ultima emisiune, cea din 1923. Este foarte posibil ca Radivon să fi fost și furnizorul familiei Brătianu, cu atât mai mult cu cât acesta și-a început activitatea la Pitești, de unde erau originari Brătienii¹⁶.

7. Medalie comemorativă, Aniversarea a 60 de ani de la nașterea lui Ion I. C. Brătianu, 1927, gravor C. KRISTESCU, (Paris).

AV. Bustul lui Ionel Brătianu spre dreapta; sus, legendă semicirculară: . 20. AUGUST. 1925. LUI. ION I. C. BRĂȚIANU: PRIETENII. SEI. În câmp, deasupra umărului stâng, C. KRISTESCU.

RV. Imagine alegorică: tânără în costum național (România), sprijinindu-se pe un scut cu stema României Mari și întinzând un act de împrumutării unui grup de săteni; în spatele ei un dorobanț; în planul doi, monumentul lui I. C. Brătianu din București. Legendă semicirculară: VISUL. STRĂMOȘESC. DE. VEACURI. ÎNFĂPTUIT. PRIN -. VITEJIA. OSTAȘULUI. ȘI. DESTOINICIA. CĂRMUITORILOR. În câmp, în stânga. C. K. În exergă, legendă pe două rânduri: ROMÂNIA. MARE. ÎMPROPRIETĂ./REȘTE. PE. FII. SEI. VREDNICI. Pe muchie, cu litere incizate, AUR DIN ARDEALUL CE L-AI DEZROBIT.

¹³ G. Costescu, *Bucureștii vechiului regat*, Ed. Universul, București, 1944, p. 171–172.

¹⁴ Vezi și G. Costescu, *ibidem*.

¹⁵ G. Buzdugan, Gh. Niculiță, *op. cit.*, p. 249, 256.

¹⁶ Cu această ocazie facem cunoscute două mărturii medalistice inedite, referitoare la familia Radivon: 1) *mărțișor* din metal comun alb, cu toartă, *1 Martie 1901*; Av. Bustul bijuticrului Theodor Radivon spre dreapta; între cercuri perlate, legendă circulară întrecută: * TH. RADIVON * BIJOUTIER BUCAREST. Rv. În dreapta, grupaj floral; în câmp, stânga, legendă pe trei rânduri: 1 / MARTIE / 1901.

AE, 20 mm, inv. PV. 1948/402/1633, Ed. Ștefan Capșa, ex. CNBAR.

2) o *mărturie de botez pentru Theodor Haralambie N. Radivon, născut la 25 ianuarie 1927*, probabil fiul lui Nicolae Radivon bijuticrului/gravorul:

Av. Sus, legendă semicirculară: THEODOR HARALAMBIE N. RADIVON. Central, legendă pe șase rânduri (ultimul semicircular): NĂSCUT / 25 JAN. 1927 / - / BOTEZAT / 29 MAI 1927 / DE / OLIMPIA ȘI DR. H. THEODOREANU.

Rv. În câmp, bustul Fecioarei cu pruncul spre stânga.

MC argintat, 24 mm, cu toartă; colecție particulară. Mulțumim și pe această calc posesorilor colecției pentru permisiunea de a face cunoscute piesele.

AU, 69 mm, 192,30 g, inv. C. 4415/Ac. 310/458.

Medalia a fost comandată încă din 1924 de prieteni, pentru 20 august 1925, ziua de naștere a lui Ionel Brătianu. Festivitatea oficială urma să aibă loc în 1927. Împrejurări nefavorabile au anulat ceremoniile, ca urmare medaliile pregătite de prieteni nu s-au mai distribuit¹⁷. Medalia de aur a fost dăruită sărbătoritului.

Modelatorul și gravorul Constantin Kristescu, participant activ la Războiul de întregire a neamului, a lucrat multe medalii foarte reușite prin alegoriile deosebit de sugestive, imediat după realizarea Marii Uniri, pentru Încoronare și pentru multe din evenimentele care au urmat. Piesa de față a fost executată la Paris, în Atelierul Arthus Bertrand & Co¹⁸.

8. Medalie, *Pavilionul României la Expoziția Internațională de la Paris, 1937*, gravor E. W. BECKER.

Av. Regele Carol II purtând mantia Ordinului Mihai Viteazu, coif și baston de mareșal; este reprezentat călare, în profil spre dreapta. Legendă în spatele capului: **CAROLUS II** și în exergă: **REX ROMANIAE./MCMXXXVII**. În spatele piciorului stâng posterior al calului, semnătura gravorului E. W. BECKER/SCULP.

Rv. În câmp poarta Pavilionului Expoziției României. De o parte și de alta, legendă pe două rânduri: semicirculară, **EXPOZITION INTERNATIONALE** și verticală, **PARIS – 1937**. Frontal, deasupra porții, legenda **SUB DOMNIA/REGELUI CAROL II/ZIDITU'SA ACEST PAVILION**, iar în exergă, **COMISAR G.RAL. FIIND PROF. D. GUSTI/PROF. DIULIU MARCU ARH**. În stânga porții, jos, inițialele gravorului **EWB**.

AE, 60 mm, 91,5 g, inv. PV. 247/Ac. 717/2359.

Emil W. Becker a fost gravorul Casei Regale în timpul lui Carol al II-lea; a lucrat multe medalii, plachete, monede, cu portretul acestuia și cu reprezentări ce comemorau evenimente culturale de epocă sau edificii cunoscute.

9. Medalie-decorație, *BENE MERENTI clasa I, (1876)*, gravor (KULLRICH).

Av. Efigia regelui Carol I, în profil spre dreapta. Legendă circulară: **CAROLUS I REX ROMANIAE**.

Rv. În cunună de stejar, legenda **BENE MERENTI**.

Panglică din rips mov cu margini aurii.

AE aurit; 32 mm, inv. PV. 251/Ac. 718/1.

Considerăm că piesa poate fi datată 1876, deoarece tipul de legendă de pe avers apare pe medaliile bătute între anii 1866–1876, iar tipul de portret a fost introdus de Kullrich cu începere din anul 1870¹⁹.

10. Medalie-decorație, *Cucerirea Budapestei, 4 august 1919*, gravor (M. KARA), Oradea.

Av. În cunună de măslin, legendă pe trei rânduri, deasupra acesteia fiind redat semnul artileriștilor: **4 AUGUST 1919/CUCERIREA/BUDAPESTEI**.

¹⁷ K. Pârvan, A. Mihalea, *Câteva date privind opera medalistică a sculptorului Constantin Kristescu*, în *Acta Moldaviae Meridionalis*, XV–XX, II, 1993–1998, p. 293–305, p. 295 și nota 12 pentru bibliografie.

¹⁸ *Ibidem*, p. 294–295, 297–298.

¹⁹ *BSNR*, XIII, 27, 1916, p. 29; *Enciclopedia României*, I, p. 91; C. Moisil, *op. cit.*, p. 5–6; vezi și Carmen Tănăsioiu, *Carol I și iconografia sa oficială – mărci poștale, monede, medalii* –, în *Mituri istorice românești*, sub direcția L. Boia, București, 1995, p. 140–153.

Rv. În câmp, central, cartuş cu legenda: **28/3 OB./DIN/DIVIZIAT.VĂNĂTORI.**
În spate, ram de palmier.

Panglică tricolor de mătase, fixată printr-un anou prins de două ramuri de măsline sudate în partea de sus a piesei.

AE aurit, 46 × 30 mm, 11,2 g, PV. 252/Ac. 718/2.

Divizia I Vânători a bătut două medalii pentru cucerirea Budapestei de către armata română în 1919. Nu se ştie cui a aparţinut această iniţiativă. S-ar putea ca Ionel Brătianu să nu fie cu totul străin de această iniţiativă, energia şi demnitatea cu care a apărat interesele României după primul război mondial, în special intransigenţa sa în apărarea drepturilor ţării noastre la Conferinţa de Pace de la Paris fiind un exemplu de patriotism²⁰. Prima, o medalie-decoraţie, din bronz aurit şi bronz (6 × 30 mm), pe revers cu un cartuş pentru numele combatantului, s-a distribuit tuturor ofiţerilor şi soldaţilor care au luat parte la operaţiile de luptă, după intrarea victorioasă a Diviziei în oraş. A doua, o mică medalie din argint cu toartă (20 mm), s-a bătut cu ocazia sărbătoririi unui an de la înfiinţarea Diviziei. Comemorarea a avut loc pe teritoriul capitalei maghiare unde staţiona încă armata română²¹. Nu se cunoaşte autorul medaliilor. Înclinăm spre atribuirea lor sculptorului Mihail Kara din Oradea, el fiind şi autorul unei plachete din bronz oferite de grupul de divizii ocupante generalului Moşoiu, în ziua de 16 septembrie 1919, plachetă ce comemora luptele purtate la Szolnok sub comanda sa, victoria de aici deschizând drumul spre cucerirea Budapestei²².

Prin această sumară prezentare a unor medalii şi medalii-decoraţii care au aparţinut familiei ce a dat generaţii de oameni politici devotaţi în primul rând ţării şi apoi partidului liberal, am dorit să redeşeptăm amintirea acestor mari bărbaţi de stat: Ion C. Brătianu (Brătianu tatăl), „paznic al românismului, vorbitorul şi făuritorul milioanei de năzuinţi ce de veacuri au chinuit piepturile şi au luminat ochii româneşti, cel în care se trezea toată trufia latentă a unui neam conştient de originea lor nobilă şi de menirea lui civilizatoare” şi Ionel I. C. Brătianu (Brătianu fiul), „ce lucra doar pentru patrie şi neam, pe planul cel mare al istoriei, nu în cadrul restrâns şi meschin al actualităţilor trecătoare, un om care făcea onoare omului”²³. În această familie şi femeile au stat alături de bărbaţi, aducându-şi contribuţia direct, prin participare la viaţa publică sau, în umbră, creându-le soţilor sau fraţilor mediul familial calm, stabil, încurajator, necesar luptei politice²⁴.

²⁰ Vezi şi E. Dumitrescu, *Intransigenţa lui Ion I. C. Brătianu la Conferinţa Păcii de la Paris*, în *Muzeul Naţional*, XI, 1999, p. 131–138.

²¹ C. A. Orăşianu, *Medalia cuceririi Budapestei*, în *CNA*, II, 11–12, 1922, p. 74–76. A doua medalie, cu toartă, are legenda de pe avers incizată, cu litere cursive, pe două rânduri: *laşi/1/XI/1918*; pe revers, legenda are aceleaşi caracteristici, dar este pe trei rânduri: *D.I.V./Budapest/1/XI.1919*; data de 1 noiembrie este cea a constituirii acestei Divizii la Iaşi, pentru campania din Ungaria.

²² *Idem*, *Medalii şi plachete*, în *CNA*, III, 5–6, 1922, p. 41–43, p. 42–43, nr. 3. Acelaşi Kara a executat şi o mică medalie de zinc, unifaciere, 25 mm, cu toartă, care menţionează în legendă numele câtorva localităţi unde s-au dat bătălii importante; *ibidem*, p. 43.

²³ S. Şerban, *Brătienii*, în *Mituri istorice româneşti*, sub direcţia lui L. Boia, Bucureşti, 1995, p. 162 şi notele 40–45.

²⁴ Pia Brătianu, soţia lui Ion C. Brătianu; Sabina Cantacuzino Brătianu, fiica cea mare a acestuia, participantă la toate acţiunile de binefacere ale epocii, colaboratoarea tatălui, sfătuitoarea fratelui, marea alături de soţ, medicul C-tin C. Cantacuzino, absolvent al Facultăţilor de Medicină şi Farmacie din Bucureşti şi Paris, medic al Casei Regale, Efor al Spitalelor Civile, deputat de Brăila, senator de Prahova; vezi şi Sabina Cantacuzino, *op. cit.*, p. 67–68, notele 81 şi 142–146; Maria Pillat Brătianu, soţia deputatului Ion Pillat, mama poetului Ion Pillat; Elisa Brătianu, soţia lui Ionel I. C. Brătianu, care s-a implicat în bunul mers al Fundaţiei Ionel Brătianu, autoarea donaţiei mai sus prezentate.

Lista ilustrațiilor

1. Medalie, *Junimea română lui Thiers, 1875*.
2. Medalie premiu, *Concurs de agricultură și industrie București – Onoare muncii stăruitoare, (1881)*.
3. Medalie dedicată lui *George Barițiu de către Academia Română, 1892*.
4. Medalie rombică, *reclădirea bisericilor Sf. Nicolae și Trei Ierarhi din Iași, 1904*.
5. Medalie, *Tricentenarul dinastiei Romanov, 1913*.
6. Medalie, *Jubileul Magazinului Theodor Radivon, 1923*.
7. Medalie comemorativă, *Aniversarea a 60 ani de la nașterea lui Ion I. C. Brătianu, 1927*.
8. Medalie, *Pavilionul României la Expoziția Internațională de la Paris, 1937*.
9. Medalie-decorație, *BENE MERENTI clasa I, (1876)*.
10. Medalie-decorație, *Cucerirea Budapestei, 4 august 1919*.

RESUMÉE

Les médailles qui ont appartenu à la famille Bratiano sont gardées au Musée National d'Histoire

L'auteur présente quelques médailles et médailles-décorations qui ont appartenu à la famille Bratiano, données à l'ancien Cabinet de médailles de la Bibliothèque de l'Académie Roumaine en 1947, à l'occasion de la vingtième anniversaire de la mort de Ionel Bratiano. Ces pièces ont une valeur intrinsèque aussi qu'historique, en exprimant des moments de l'histoire du pays et du parti libéral, de qui on lient la vie et l'activité des Bratiano. Ces Médailles sont:

1. Médaille omagiale, *La jeunesse roumaine à Mr. Thiers, 1875*, graveur STERN, Paris; AE, 57 mm.
2. Médaille-prix, *Concours d'agriculture et d'industrie à Bucarest – L'honneur au travail persévérant, (1881)*, graveur W. KULLRICH, Bucarest; AE, 59 mm.
3. Médaille commémorative, *L'Académie Roumaine pour George Barițiu à sa mort, 1892*, graveur P. TELGE, Berlin; AE, 50 mm.
4. Médaille rhombique commémorative, *La reconstruction des églises Sf. Nicolae et Trei Ierarhi de Iassy, 1904*, graveur ȘARAGA, (Iassy); AE, 45 mm.
5. Médaille commémorative, *Tricentenaire de dynastie Romanov, 1913*, graveur JACCARD, AE, 75 mm.
6. Médaille commémorative, *Le jubilé du Magasin Theodor Radivon, 1923*, graveur RADIVON, MC argentat, 31 mm.
7. Médaille commémorative, *L'anniversaire de 70 années de la naissance du Ionel I. C. Brătianu, 1927, grav (1881)*, eur C. KRISTESCO, Au, 69 mm; au marge l'inscription entaillée „*AUR DIN ARDEALUL CE L-AI DEZROBIT*”.
8. Médaille commémorative, *Le Pavillon de la Roumanie à l'Exposition Internationale de Paris, 1937*, graveur E. W. Becker, București, AE, 60 mm.
9. Médaille-décoration, *Bene Merenti I-ère classe, (1876)*, graveur (Kullrich), București, AE doré, mm.
10. Médaille-décoration, *L'occupation de Budapesta, 4 août 1919*, métal argenté, graveur (M. KARA), (Oradea), 46 × 30 mm.

Les illustrations

1. Médaille omagiale, *La jeunesse roumaine à Mr. Thiers, 1875*.
2. Médaille-prix, *Concours d'agriculture et d'industrie à Bucarest – L'honneur au travail persévérant, (1881)*.
3. Médaille commémorative, *L'Académie Roumaine pour George Barițiu à sa mort, 1892*.
4. Médaille rhombique commémorative, *La reconstruction des églises Sf. Nicolae et Trei Ierarhi de Iassy, 1904*.
5. Médaille commémorative, *Tricentenaire de dynastie Romanov, 1913*.
6. Médaille commémorative, *Le jubilé du Magasin Theodor Radivon, 1923*.
7. Médaille commémorative, *L'anniversaire de 70 années de la naissance du Ionel I. C. Brătianu, 1927*; au marge l'inscription entaillée „*AUR DIN ARDEALUL CE L-AI DEZROBIT*”.
8. Médaille commémorative, *Le Pavillon de la Roumanie à l'Exposition Internationale de Paris, 1937*.
9. Médaille-décoration, *Bene Merenti I-ère classe, (1876)*.
10. Médaille-décoration, *L'occupation de Budapesta, 4 août 1919*.

1

2

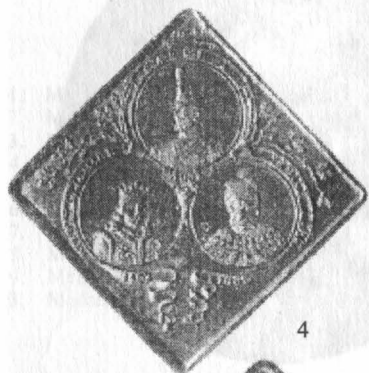

3

1. Medalie, *Junimea română* lui Thiers, 1875;

2. Medalie premiu, *Concurs de agricultură și industrie București – Onoare muncii stăruitoare*, (1881);

3. Medalie dedicată lui *George Baritiu de către Academia Română*, 1892.

4

5

6

4. Medalie rombică, reclădirea bisericilor Sf. Nicolae și Trei Ierarhi din Iași, 1904.

5. Medalie, Tricentenarul dinastiei Romanov, 1913.

6. Medalie, Jubileul Magazinului Theodor Radivon, 1923.

7

8

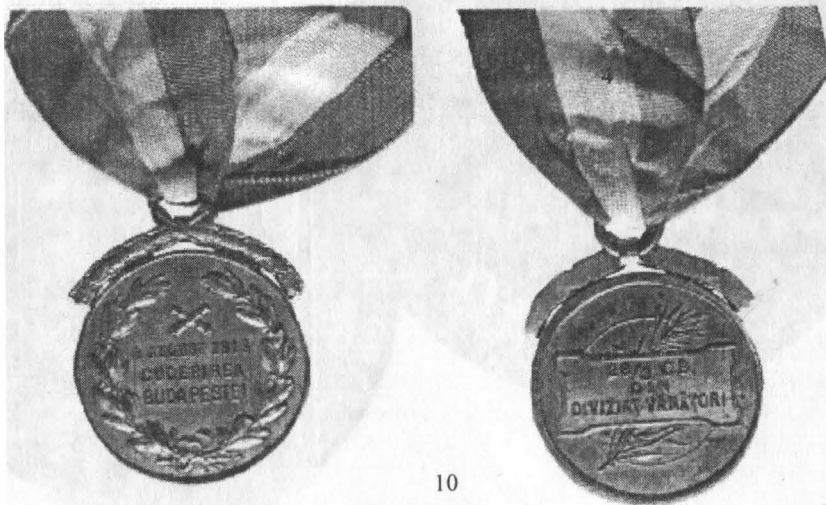

7. Medalie comemorativă, Aniversarea a 60 ani de la nașterea lui Ion I. C. Brătianu, 1927.

8. Medalie, Pavilionul României la Expoziția Internațională de la Paris, 1937.

9

10

9. Medalie-decorație, *BENE MERENTI* clasa I, (1876).
10. Medalie-decorație, *Cucerirea Budapestei*, 4 august 1919.